

Til Kirkeministeriet og Folketingets Kirkeudvalg

Uopfordret hørings svar i anledning af fremsættelse af "Forslag til lov om ændring af lov om folkekirken økonomi"

Som samarbejdsforum for *de folkekirkelige stiftsudvalg for mission og de folkekirkelige missionselskaber*, skal vi i Folkekirken Mission hermed tillade os at fremsende et uopfordret hørings svar vedrørende ændringsforslaget til § 2 stk. 1 nr. 14) "Tilskud til Danske Sømands- og Udlandskirker."

I Folkekirken Mission ser vi lovforslaget som et positivt udtryk for, at det arbejde, der udføres af Danske Sømands- og Udlandskirker, er en folkekirkelig opgave, men vi ønsker samtidig at pege på, at der på samme tid også er andre folkekirkelige opgaver, der bør nævnes i lovforslaget som bidragsgodkendte formål.

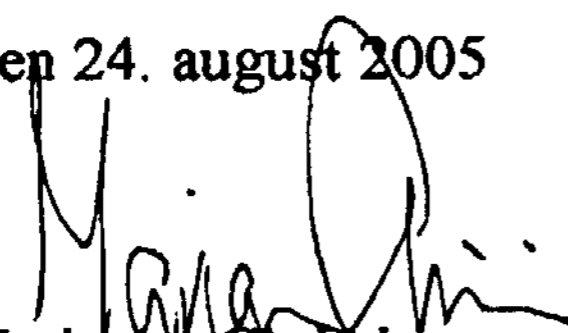
Vi vil i denne sammenhæng pege på, at *mission* er en af alle erkendt folkekirkelig opgave, som folkekirken i høj grad har overladt til missionselskaberne at tage vare på, og som folkekirken bidrager til løsning af, ved at biskopperne har nedsat stiftsudvalg for mission, og ved de bestemmelser, som gælder hjemvendte missionærers overgang til præstestillinger.

Folkekirken Mission kan i denne sammenhæng i høj grad sidestilles med Danske Sømands- og Udlandskirker, idet der også her er tale om et medlemskab. I øjeblikket er det ud over missionselskaberne kun de af biskopperne nedsatte stiftsudvalg, som kan være medlem, men der arbejdes fra flere sider på, at også provstier og menighedsråd kan blive medlemmer, for derigennem at medvirke til løsningen af den folkekirkelige missionsopgave.

Det bør derfor ikke blot være en enkelt folkekirkelig organisation, som får muligheden for tilskud, men at der generelt åbnes for menighedsråds *medlemskab af folkekirkelige organisationer, der varetager et væsentligt samarbejde med folkekirkelige instanser om løsning af folkekirkelige opgaver*. Den endelige formulering overlader vi gerne til juristerne, og vi er åbne over for, om forudsætningerne i givet fald skal præciseres nøjere.

På Folkekirken Missions vegne

Den 24. august 2005

Marianne Christiansen, formand

Thorkild Sørensen, leder

KIRKEMINISTERIET

29 AUG. 2005

Folkekirkelige Organisationers Fællesudvalg

C/O KIRKEFONDET • PETER BANGS VEJ 1F 2000 FREDERIKSBERG • TLF. 33 73 00 33 • E-MAIL: FKOF@DMR.ORG • GIRO 647 3598

27.august 2005

Til Kirkeministeriet og Folketingets Kirkeudvalg

Vedr.: høringsvar i anledning af fremsættelse af ”Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi”

Folkekirkelige Organisationers Fællesudvalg (FKOF) skal hermed tillade sig at fremsende uopfordret høringsvar vedr. ændringsforslaget til §2 stk 1 nr. 14 (lovforslagets nr.2): Tilskud til Danske Sømands- og Udlandskirker.

FKOF repræsenterer mere end 50 folkekirkelige organisationer, der bl.a. arbejder inden for områderne

- mission
- diakoni
- undervisning
- børne- og ungdomsarbejde
- menighedsopbygning
- udlandskirker
- mellemkirkeligt arbejde og økumeni

Det hører med til folkekirkeordningen, at de fælles folkekirkelige opgaver, som ligger ud over, hvad det enkelte sogn kan løse, i vidt omfang løses af de folkekirkelige organisationer. Det billede er ofte blevet brugt, at folkekirken er som et vævet tæppe, hvor de lodrette tråde er strukturen med sogn, provsti, stift, ministerium og folketing, og de vandrette tråde er de folkekirkelige organisationer og det frivillige arbejde. Og at begge tråde er nødvendige for at skabe tæppets helhed.

Tankegangen i de senere års lovgivning, der har givet menighedsrådene øget kompetence og ret til at prioritere selvstændigt over brugen af driftsmidlerne på budgettet kan ud fra dette billede siges at være, at menighedsrådene er tæppets knudepunkter – sammenbindingen mellem den lodrette og vandrette tråd.

Menighedsrådene har derfor også ved de senere lovændringer fået stadig øgede beføjelser til at bruge midler (det tidligere rådighedsbeløb) til kirkelige aktiviteter, herunder også sådanne, som dækker et større område end sognet. Det er formentlig også sket i erkendelse af, at en række folkekirkelige udfordringer ikke kan løses på sogneplan, men må løses i et større fællesskab.

KIRKEMINISTERIET

29 AUG. 2005

Denne tankegang støtter vi i de folkekirkelige organisationer fuldt ud. Derfor hilser vi også forslaget om at give menighedsrådene beføjelse til at støtte Danske Sømands- og Udlandskirker velkomment. Danske Sømands- og udlandskirker er netop en folkekirkelig organisation, som udfører en af de mange fælles folkekirkelige opgaver, som det enkelte sogn ikke kan varetage.

Imidlertid har vi i FKOF svært ved at forstå, hvorfor denne beføjelse hos menighedsrådene kun skal gælde én af de folkekirkelige organisationer. Vi foreslår derfor beføjelsen udvides til at gælde alle de organisationer, der på samme vis som Danske Sømands- og Udlandskirker udfører en anerkendt fælles folkekirkelig opgave, som kommer sognene og folkekirkens medlemmer til gavn..

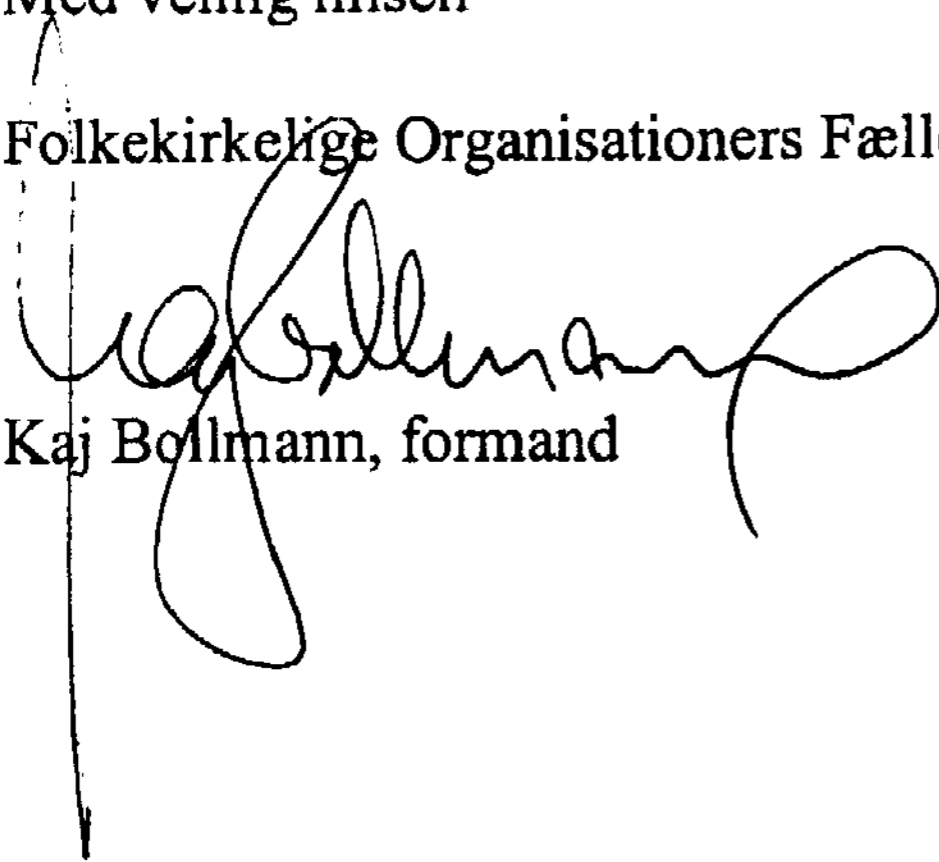
Regeringen har understreget ønsket om at give menighedsrådene sognefuldmagt, herunder også ret til at prioritere, hvordan de kirkelige opgaver skal løses.

Derfor finder vi det i FKOF rimeligt, at retten til at støtte fælles folkekirkeligt arbejde udvides fra blot at gælde én organisation til at gælde bredt, således at det er menighedsrådene selv, der bærer ansvaret. FKOF bidrager gerne til en drøftelse af, hvordan en sådan bredere bestemmelse kan udformes i praksis og hvilke kriterier, der kan lægges til grund for den.

Med venlig hilsen

Folkekirkelige Organisationers Fællesudvalg (FKOF)

Kaj Bollmann, formand

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Kaj Bollmann', written over a vertical line that extends from the text below. The signature is fluid and cursive.

Fra: Kaj Bollmann [kb@kirkefondet.dk]
Sendt: 29. august 2005 12:51
Til: Kirkeministeriet; Pernille Esdahl
Emne: Høringssvar vedr. lovforslag om ændring af lov om folkekirkens økonomi

Til Kirkeministeriet
att. Pernille Esdahl

Vedhæftet fremsendes kommentarer fra Kirkefondet til ovennævnte lovforslag.
Kommentarerne fremsendes ligeledes i underskrevet papirversion
Med venlig hilsen
Kirkefondet
Kaj Bollmann

(See attached file: høringssvar aug 2005 endelig.doc)

Kaj Bollmann,
generalsekretær
Kirkefondet
Peter Bangs Vej 1
2000 Frederiksberg
tlf. 33 73 00 33
mobil 28 88 10 33
www.kirkefondet.dk

Kirkeministeriet
att. Pernille Esdahl
Frederiksholms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K

Dato
05-09-2005
Journalnr.:
3101-6396
Udarbejdet af:
FEL/KB
Side
1

Vedr.: Kommentar til lovforslaget om folkekirkens økonomi

Til Kirkeministeren og Folketingets kirkeudvalg

Kirkefondet fremsender hermed en række kommentarer til ovennævnte forslag. Vi gør det i kraft af vort løbende arbejde med at analysere folkekirkens struktur og mulige ændringer heraf, som kan gøre folkekirken bedre til at varetage sin grundlæggende opgave (bl.a. i bogen *"For folkekirkens skyld"*, *Unitas 2004*), og vi gør det med den viden, der udspringer af vor berøringsflade med landets menighedsråd og vores kursus- og rådgivningsvirksomhed over for disse.

Folkekirkens fælles udfordringer

Generelt finder vi, at lovforslaget burde kædes sammen med de mere principielle overvejelser, som der gentagne gange er rejst ønsker om fra Landsforeningen af Menighedsråd, fra biskopperne, og fra de faglige og kirkelige organisationer i folkekirken.

Det fremsatte forslag er ikke bare en fortsættelse af tidligere decentraliseringstiltag, der har givet menighedsrådene større selvbestemmelse (sognefuldmagt). Forslagets stærke begrænsning af fællesfondens indhold og forslaget vedr. lokal finansiering af præstestillinger rummer substantielle ændringer af folkekirkeordningen. Men konsekvenserne for den fremtidige varetagelse af fælles udfordringer i folkekirken er ikke medtænkt i forslaget. Når forslaget præsenteres som en nødvendig opfølgning af undersøgelsen af fællesfonden og en fortsættelse af de senere års bestræbelser på at lægge så mange beføjelser som mulig ud til menighedsrådene, svarer det ikke til forslagets reelle konsekvenser. .

I samme takt som menighedsrådenes sognefuldmagt udbygges mere og mere – hvilket Kirkefondet støtter fuldt ud – er der behov for at styrke løsningen af de fælles opgaver i folkekirken. Mange aktuelle udfordringer til folkekirken går på tværs af sognegrænser og kræver løsninger på provsti-, stifts- eller landsplan.. Derfor bør der i arbejdet med ændringen af fordelingen mellem fællesfond og menighedsråd også indgå overvejelser om, hvordan fælles opgaver kan prioriteres, organiseres og finansieres..

Der er i dag hverken på provsti-, stifts- eller landsplan økonomisk basis til at tage initiativer eller sætte nødvendige udviklingsopgaver i gang. Et så oplagt fælles folkekirkeligt anliggende som en fælles internetside () har måttet finansieres gennem private fondsmidler. Provstierne har i dag ingen midler til

finansiering af f.eks. kurser og bistand til de kontaktpersoner, der skal foretage de lovbefalede medarbejderudviklingssamtaler. Og skal stifterne, som forudset i kirkeministerens tale på det seneste årsmøde i Landsforeningen af Menighedsråd, fungere som kirkelige inspirations- og udviklingscentre, kræver det, at de har ressourcer til dette formål.

Vi finder derfor, at spørgsmålet om ændring af fællesfonden bør kædes sammen med en ordning, der sikrer at de fælles opgaver kan varetages på en rimelig måde.

Efter forslaget forsvinder den sidste rest af "luft" til udviklingsformål på fællesfondens budget, nemlig ved at ministerens rådighedssum og reservefonden forsvinder. I fremtiden vil hver eneste udgift til fælles formål skulle optages direkte på fællesfondens budget. Det er dels en besværlig procedure, dels indebærer den, at det bliver kirkeministeren, der alene kommer til at prioritere mellem de forskellige opgaver, eller træffe beslutninger om, hvorvidt der overhovedet *findes* fælles folkekirkelige opgaver.

Der er flere mulige løsninger. Det kan løses "nedefra", ved at en procentdel af eller et fast beløb i den lokale ligning fastsættes til stifts- og provstiformål eller "oppefra" ved at der optages et årligt beløb på fællesfondens budget. Den sidste mulighed er naturligvis nødvendig, når det gælder formål på landsplan.

Men det vigtige er, at hele denne problemstilling gennemdrøftes grundigt, så der findes en løsning, som kæder den kirkelige opgaveprioritering sammen med en opgave- og kompetencefordeling og en økonomisk fordeling, der gavner folkekirkens liv. Det nuværende forslag risikerer at spærre for en sådan løsning i stedet for at åbne for den.

Ændringerne i fællesfonden og fordeling af de hidtidige fællesfondsudgifter

Kirkefondet skal ikke kommentere de økonomiske beregninger vedr. flytningen af udgifter fra fællesfonden til menighedsrådene, men blot bemærke, at der udelukkende synes at være tale om en overflytning af udgifter, ikke en overflytning af kompetence eller mulighed for at styre udgifterne f.eks. til pension. Vi er heller ikke i princippet imod, at pension, forsikring og revision finansieres lokalt, såfremt finansiering og kompetence følges ad.

Det er naturligvis i høj grad menighedsrådenes ansvar, at antallet af kirkefunktionærer ikke svulmer urimeligt op på bekostning af det, der har med indholdet at gøre. Men det er en problematik, der skal løses i en større sammenhæng, som har at gøre med stillingsstrukturens stivhed i folkekirken.

Og så længe stillingskvoter, pensionsforhold og lønforhold forhandles mellem finansministeriet og de faglige organisationer har menighedsrådene ingen indflydelse på løn- og pensionsniveauet for de enkelte medarbejdere. Overflytningen af pensionsudgifterne til menighedsrådene risikerer derfor at uddybe derfor kløften mellem dem, der udskriver regningen, og dem, der skal

Dato
05-09-2005
Journalnr.:
3101-6396
Udarbejdet af:
FEL/KB
Side
1

betale den, nemlig menighedsrådene, og at ramme skævt i forhold de forskellige sognes behov.

Dette kan i høj grad komme til at binde menighedsrådenes budgettering, altså stik imod hensigten om at give menighedsrådene større frihed og mere selvstændigt ansvar. Når menighedsrådene samtidig er under stadigt politisk pres for ikke at lade den lokale kirkeskat stige, bliver der tilsvarende mindre råderum for kirkelige initiativer. En overflytning af pensionsudgifter, revision og forsikring til de lokale kirkekasser giver kun menighedsrådene større frihed, hvis de samtidig får øget kompetence m.h.t. at definere hvilke stillinger, de har brug for, og forhandle løn og ansættelsesvilkår.

Igen er der altså tale om en nødvendig sammenhæng til en bredere kompetenceafklaring.

Kompetencen over fællesfonden

Det er værd at lægge mærke til, at lovforslaget ikke ændrer på kirkeministerens enekompetence til at fastlægge fællesfondens budget inden for lovens rammer. De mange ønsker fra folkekirkelig side om at oprette en bestyrelse eller et rådgivende udvalg – herunder henvendelsen fra mødet mellem en lang række folkekirkelige aktører i Nyborg i oktober 2004 – er ikke blevet hørt. Tværtimod cementerer lovforslaget direkte ministerens suverænitæt.

Vi finder det fortsat urimeligt, at prioriteringen af de fælles midler ikke foregår i et organ, hvor folkekirkens valgte repræsentanter og ansatte er repræsenteret. Og vi finder det fortsat et levn fra enevælden, at kompetencen ligger hos en minister, også selvom budgetprocedurer og regnskab/revision er strammet op.

Gravstedskapitalerne

Umiddelbart kan det lyde positivt for sognene at få gravstedskapitalerne udbetalt tidligere. Realiteten er imidlertid, at der er tale om at betale en regning (pensionsforpligtelsen) ved at ophæve en opsparingsordning (den forsinkede udbetaling af gravstedskapitaler). Når overgangsperioden er forbi, har sognene kunnet betale regningen uden at hæve kirkeskatten, men samtidig vil sognene samlet have halvanden mia kr mindre i opsparede midler end ved den gamle ordning. Der er altså tale om en udhuling af folkekirkens kapitalgrundlag.

Såfremt det kunne garanteres, at der ikke var behov for en sådan opsparing, kan selve forslaget være fornuftigt nok, og på kortere sigt er det naturligvis en udvidelse af menighedsrådenes råderum. Men på længere sigt kan virkningen være højst usikker, ikke mindst p.g.a. pensionsbyrden, men også på grund af usikkerheden omkring folkekirkens fremtidige økonomiske grundlag (medlemstal, statens bidrag til præstelønningerne, osv.). Udbetalingen af gravstedskapitalerne er derfor et så væsentligt indgreb i folkekirkens fremtidige grundlag, at også det bør indgå i en mere principiel drøftelse og ikke bare anvendes som plaster på såret til menighedsrådene, så effekten af de øgede pensionsudgifter ikke slår igennem.

Dato
05-09-2005
Journalnr.:
3101-6396
Udarbejdet af:
FEL/KB
Side
1

Lokale præsteansættelser

Med forslaget om mulighed for præsteansættelser for lokale midler imødekommer forslaget tilsyneladende – men også kun tilsyneladende - mange ønsker fra menighedsrådene om selv at kunne imødekomme lokale behov for at forøge den præstelige betjening.

Forslaget rummer nemlig reelt, lige som flytningen af udgifterne fra fællesfonden til menighedsrådene, alene en flytning af udgifterne, ikke en flytning af den reelle kompetence til menighedsrådene. Tværtimod fremgår det mere eller mindre direkte af forslaget, at det bl.a. skal tjene til at afskaffe de kombinationsstillinger mellem præst og sognemedhjælper, som mange sogne og stillingsindehavere er glade for.

Samtidig indebærer forslaget, at stillinger fortsat kun kan oprettes, hvis provst og biskop er enige i behovet, og at alle de sædvanlige regler omkring ansættelsen skal opretholdes. Menighedsrådet skal indbetale lønbudgettet til en fælles lønpulje, oven i købet for flere år frem i tiden, og reelt vil det være svært for rådene at nedlægge stillingerne igen, med mindre de på forhånd gøres tidsbegrænsede..

Sognene får altså ikke nogen større frihed eller selvbestemmelse ud af forslaget. Det kan ikke bruges til fornyelse eller udvikling af stillingstyperne eller stillinger på tværs af de kendte grænser. Man skal også være opmærksom på, at muligheden for lokal finansiering af præstestillinger risikerer at påvirke ansættelsen af andre nødvendige medarbejderkategorier i negativ retning. Det kan være en hensigt, der er indbygget i forslaget, men i så fald bør den drøftes offentligt og ikke camoufleres som større frihed til menighedsrådene.

Det største problem i det fremlagte forslag er imidlertid, at det kan bane vejen for en udhuling af statens 40% tilskud til præstelønningerne og statens anerkendelse af forpligtelsen til at sørge for et tilstrækkeligt antal præstestillinger, så længe tjenestemandssystemet opretholdes.

Med forslaget vil fremtidige kirkeministre kunne henvise enhver markering af behov for nye præstestillinger til lokal finansiering i stedet for til optagelse på finansloven. Dermed kan man også overveje, om forslaget skal ses som en forløber for en omlægning af statstilskuddet til folkekirken til bloktilskud

Kirkefondet vil gerne understrege, at vi ikke er modstandere af en omlægning af statstilskuddet til bloktilskud, ej heller af lokal finansiering af præstestillinger. I det hele taget synes vi der er brug for en grundlæggende diskussion af hele stillingssystemet i folkekirken, herunder ikke mindst om tjenestemandsansættelser fortsat er hensigtsmæssige. Men det er vores opfattelse, at en sådan problematik er en del af en helhed, hvor også andre sider af kompetence- og opgavefordelingen indgår. Det nuværende forslag er udtryk for, at man ændrer de økonomiske vilkår på enkeltområder, samtidig med at man fastholder et fast kirkeministerielt greb i styringen af folkekirkens arbejde.

Støtte til DSUK

Dato
05-09-2005
Journalnr.:
3101-6396
Udarbejdet af:
FEL/KB
Side
1

Kirkefondet finder det positivt, at der med lovforslagets mulighed for, at menighedsrådene kan give tilskud til Danske Sømands- og Udlandskirker, tages hul på den begrænsning i menighedsrådenes selvbestemmelse, der ligger i, at de hidtil kun har kunnet give tilskud til lokale folkekirkelige formål.

I betragtning af, at en række folkekirkelige arbejdsopgaver ikke kan løses på sogneplan, men kun i fællesskab, og i betragtning af, at vi med den nuværende folkekirkeordning henlægger de fleste af de fælles opgaver til de folkekirkelige organisationer, finder vi det helt rimeligt, at menighedsrådene frit kan vælge at prioritere at støtte disse, f.eks. ved medlemskab, hvis de finder, at en eller flere af disse organisationer bidrager til løsninger af opgaver, som de finder vigtige i forhold til deres arbejde.

Derimod finder vi det uforståeligt, at man kun har valgt at åbne for støtte til en enkelt folkekirkelig organisation. Der findes en række organisationer, der udfører et anerkendt fælles folkekirkeligt arbejde, og som løser opgaver, der i andre mange andre lutherske folkekirker løses af instanser inden for den kirkelige struktur. De fleste af disse organisationer udfører deres arbejde i kontakt med biskopperne, med menighedsrådene som samarbejdspartnere og med stiftsudvalg eller andre organer som bindeled.

Kirkefondet har f.eks. siden 1896, hvor fondet blev oprettet ved kgl. resolution, været anerkendt som et fælles folkekirkeligt arbejde, der i dag varetager en række opgaver for menighedsrådene. Noget tilsvarende kan siges om f.eks. Bibelselskabet, Missionselskaberne, som i de fleste stifter har officielle stiftsudvalg, Folkekirkens Døbshilsen, Samvirkende Menighedsplejer og Kirkens Korshær.

Men i tråd med ønsket om at styrke menighedsrådenes sognefuldmagt ville det enkleste være at lade menighedsrådene selv bestemme, hvilke folkekirkelige formål de vil støtte hvordan.

Afslutning

Kirkefondet håber, at dette høringssvar kan bidrage til at fastholde opmærksomheden på, at det er nødvendigt at igangsætte det kompetenceudredningsarbejde med et bredt kommissorium, som var ønsket fra Landsforeningen af Menighedsråds møde med biskopper og de kirkelige organisationer i oktober 2004.

Nedsættelsen af arbejdsgruppen om den folkekirkelige inddeling efter kommunalreformen kan måske ses som en mulighed for at påbegynde dette arbejde. Men det er vores opfattelse, at kompetencerudredningen og forslagene til løsning af fælles opgaver i folkekirken bør drøftes i et bredere forum, hvor det folkekirkelige liv er langt bredere repræsenteret end i arbejdsgruppen, og hvor der er afsat midler til et analyse- og undersøgelsesarbejde, der kan sikre, at løsningsforslag udarbejdes på et solidt grundlag af viden.

Venlig hilsen
KIRKEFONDET

Finn Erik Larsen,
formand

Dato
05-09-2005
Journalnr.:
3101-6396
Udarbejdet af:
FEL/KB
Side
1

Fra: LARS EYERMANN [LE@sankt-lukas-stiftelsen.dk]
Sendt: 31. august 2005 16:25
Til: Kirkeministeriet
Cc: mach@avedoere-kirke.dk; Jer@blaakors.dk; andreas@diakonforbund.dk;
info@diakonhoejskolen.dk; os@diakonhoejskolen.dk;
Hanne-thomsen@diakonissen.dk; ingrid-mielke@diakonissen.dk;
s-merete-pelle-poulsen@diakonissen.dk; MBH@hjemlos.dk;
mail@jyskborneforsorg.dk; kfbu@kfbu.dk; post@kfukssociallearbejde.dk;
lars.rahbek@kfumsoc.dk; Helle Christiansen;
blh@kobenhavn.kirkenskorshaer.dk; ks@kofoedsskole.dk;
kl@menighedsplejer.dk; Edy.k@sanktlukas.dk; ey@sanktlukas.dk;
uddan@sanktlukas.dk; lisbendixen@tiscali.dk; pg@ungdommens-vel.dk;
kfcohj@vestamt.dk
Emne: Uopfordret hørings svar

Til kirkeminiesteriet

Vedhæftet fremsendes uopfordret hørings svar fra Dansk Diakoniråd til lovforslag om ændring i Folkekirkens økonomi.

Med venlig hilsen,

Lars Eyermann

Lars Eyermann
Præst og forstander
Diakonissehuset Sankt Lukas Stiftelsen
Bernstorffsvej 20
DK 2900 Hellerup
Tlf.: +45 3945 5200
Fax: +45 3945 5300
E-post: ey@sanktlukas.dk
www.sanktlukas.dk

DANSK DIAKONIRÅD

Lars Eyermann
Forstander

5. september 2005

Til Kirkeministeriet og Folketingets Kirkeudvalg

Vedr.: Uopfordret høringssvar i anledning af fremsættelse af ”Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi”

På vegne af Dansk Diakoniråd skal jeg herved tilkendegive:

1. Med baggrund i den fastlåste situation, hvor Kirkeministeriet/Folketinget ikke vil tage skridt til at afhjælpe efterslæbet vedr. præstestillinger i Folkekirken, hilser Dansk Diakoniråd det velkommet, at der nu åbnes mulighed for, at menighedsrådene selv kan finde- og afholde midler til ansættelse af flere præster på de foreslåede vilkår.

Samtidig ønsker vi fra Dansk Diakoniråd at give udtryk for nogen bekymring for, at lovforslaget i praksis –af økonomiske grunde- vil kunne medføre en nedprioritering af sognemedhjælpernes indsats og dermed af de diakonale- og undervisningsmæssige opgaver i sognene.

2. Dansk Diakoniråd ser med glæde, at der gives menighedsrådene øgede beføjelser til at afholde udgifter til løsning af kirkelige opgaver –også udenfor sognenes egne områder. Derfor hilser vi også forslaget om at give menighedsrådene mulighed for at støtte Danske Sømands- og Udlandskirker velkomment.

Vi mener imidlertid, at sådanne beføjelser tillige bør omfatte andre folkekirkelige organisationer, der på samme vis som Danske Sømands- og Udlandskirker udfører en anerkendt fælles folkekirkelig opgave, som kommer sognene og folkekirkens medlemmer til gavn.

Med venlig hilsen,